

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 85.833 van 6 maart 2000
in de zaak A. 89.746/XII-2466.**

In zake : de vennootschap naar Amerikaans recht
DREAMPORT INCORPORATED,
die woonplaats kiest bij
advocaten E. GILLET en B. LAMBRECHT,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Brand Whitlocklaan 30

tegen :

de Nationale Loterij van België,
die woonplaats kiest bij
advocaten V. HORSMANS en A. TALLON,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Louizalaan 283, bus 21.

tussenkomen de partij :

de vennootschap naar Canadees recht SPIELO
MANUFACTURING INCORPORATED,
die woonplaats kiest bij
advocaat T. DE MEESE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Leopold II-laan 281.

DE VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de vennoot-
schap naar Amerikaans recht DREAMPORT INCORPORATED op
23 februari 2000 heeft ingediend om bij uiterst
dringende noodzakelijkheid de schorsing van de
tenuitvoerlegging te vorderen van :

1. de beslissing genomen op 23 december 1999 door de
raad van bestuur van de Nationale loterij van België om
de offerte van verzoekster in het kader van een
procedure van algemene offerteaanvraag met betrekking
tot de levering van een netwerk van elektronische
verdeelstoestellen voor loterij met centraal beheer niet
in aanmerking te nemen;

2. de beslissing genomen door dezelfde raad van bestuur om de voornoemde opdracht toe te kennen aan de vennootschap naar Canadees recht SPIELO MANUFACTURING INCORPORATED;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 23 februari 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 29 februari 2000;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaten B. LAMBRECHT, L. LEGEIN en L. DEPRE, die verschijnen voor de verzoekende partij, van advocaat A. TALLON, die verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaten T. DE MEESE en S. BUTENAERTS, die verschijnen voor de tussenkomende partijen;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur J. STEVENS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de vennootschap naar Canadees recht SPIELO MANUFACTURING INCORPORATED vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat de voornoemde vennootschap de begunstigde is van de handeling waarvan verzoekster de schorsing vraagt; dat haar verzoek dan ook moet worden ingewilligd;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Op 7 januari 1999 besluit de raad van bestuur van de Nationale loterij een openbare offerte-aanvraag uit te schrijven met het oog op de levering en de plaatsing in twee fasen -een proefproject en een definitieve fase- van een netwerk van elektronische verdeeltoestellen voor loterij met centraal beheer.

Een oproep tot de kandidaten wordt gepubliceerd op 18 juni 1999 in het Bulletin der Aanbestedingen en op 16 juni 1999 in het Europees Publicatieblad.

1.2. De offertes zullen worden beoordeeld aan de hand van de gestelde gunningscriteria door middel van een quoterings tabel. Volgens de verwerende partij was het de bedoeling 1.000 punten toe te kennen aan de factor prijs. De tabel toegevoegd aan het bestek dat op 15 juli 1999 aan de kandidaten wordt toegezonden vermeldt echter 300 punten voor het criterium prijs en 1.000 punten voor het criterium ervaring, op een totaal van 3.200 punten.

1.3. Bij opening van de offertes op 26 augustus 1999 blijken er twee kandidaten te zijn: verzoekster en de tussenkomende partij.

De offertes worden onderzocht door een externe expert die erover een analyseverslag opmaakt. De onderzoekscommissie concludeert dat beide offertes met betrekking tot de aangeboden functionaliteit vergelijkbaar zijn, dat echter de prijs van verzoekster (1.860 miljoen) veel hoger ligt dan die van SPIELO (900 miljoen) zodat voorgesteld wordt de opdracht te gunnen aan de tussenkomende partij, met 2.237 punten tegen 1.453 punten voor verzoekster. Bij de puntentoekenning

blijkt uitgegaan te zijn van een maximum van 1.000 punten voor het criterium prijs en 300 punten voor het criterium ervaring.

1.5. Op 23 december 1999 neemt de raad van bestuur van de verwerende partij de volgende beslissing :

"Vermits de offerte van de firma SPIELO verreweg de voordeligste is (technische aspecten, en vooral een prijsverschil van nagenoeg één miljard), staat de raad de betrokken diensten toe om de onderhandelingen met deze firma voort te zetten, maar onderstreept dat de beslissing over het al dan niet organiseren van dit type loterij zal afhangen van de conclusie die zal worden getrokken uit het linken van verschillende marktonderzoeken (o.a. die van Sobemap en van Censydiam), en van de lering die kan worden getrokken uit de door buitenlandse loterijen opgedane ervaringen...

Uit wat voorafgaat volgt dat de raad de dienst toestaat om het gebruiksrecht van de door Censydiam voor Interbrew uitgevoerde studie te verwerven (typologie van de horecazaken in België) en dat de inschrijver DREAMPORT (dochteronderneming van GTECH) nu reeds voor zijn offerte mag worden bedankt";

1.6. Per aangetekend schrijven van 17 januari 2000 wordt aan verzoekster medegedeeld dat haar offerte niet werd aangenomen.

Met aangetekende brief van dezelfde dag wordt aan de tussenkomende partij medegedeeld :

"In het kader van de algemene offerteaanvraag betreffende de levering van elektronische verdelers van loterijspelen met centraal beheer (EVL), heb ik de eer U mede te delen dat in haar zitting van 23 december 1999 de Raad van Bestuur van de Belgische Nationale Loterij van oordeel is geweest dat de offerte voorgesteld door uw firma de beste keuze is zonder evenwel over te gaan tot de definitieve gunning van deze opdracht.

Inderdaad, de Raad van Bestuur wenst de resultaten af te wachten van een mogelijkhedenstudie van een verkoopnetwerk en van een analyse der communicatiemiddelen alvorens toelating te verlenen tot het opstarten van het pilootproject en, ingeval van

gunstige beslissing, de modaliteiten vast te leggen (huur of aankoop) van de gunning van de opdracht".

1.7. Op 18 januari 2000 heeft een vergadering plaats bij de Nationale Loterij met GTECH, de moeder-maatschappij van verzoekster, alwaar een officiële mondelinge toelichting wordt gegeven omtrent de reden waarom de offerte van DREAMPORT niet werd aangenomen, en dit aan de hand van slides waarop de positieve en negatieve punten van beide offertes werden weergegeven.

1.8. Op 19 januari 2000 vraagt de verzoekende partij aan de Nationale Loterij de motivering mede te delen van haar beslissing.

De Nationale Loterij antwoordt hierop als volgt met brief van 2 februari 2000 (vertaling) :

"Zoals aan U medegedeeld bij aangetekende brief van 14 januari 2000, heeft de Raad van Bestuur van de Belgische Nationale Loterij beslist uw offerte ingediend in het kader van de algemene offerte-aanvraag betreffende de levering van een netwerk van elektronische verdelers van loterijspelen met centraal beheer, niet te weerhouden.

Op basis van het analyseverslag dat haar werd voorgelegd, heeft de Raad van Bestuur inderdaad dienen vast te stellen dat, indien de offertes in hun geheel wel vergelijkbaar waren voor het merendeel van de weerhouden criteria die de evaluatie toelieten met weliswaar een licht nadeel voor uw onderneming, het verschil in prijs van bijna één miljard frank voor gevolg had dat de offerte van SPIELO veruit de meest voordelige was.

Ingaande op uw verzoek vindt U hierbij de toegepaste methodologie voor het onderzoek van de offertes (bijlage 1), de samenvattende quoterings-tabel van elke indiener (bijlage 2), de besluiten en aanbevelingen van het analyseverslag (bijlage 3).

Zoals wij het U hebben uiteengezet, hield de quoterings-tabel die aan alle kandidaten werd medegedeeld op 15 juli 1999 inderdaad een vergissing in wat betreft het aantal punten toegekend aan de ervaring en de prijs tegenover de quoterings weerhouden door de Raad van Bestuur in haar vergadering van 5 juli 1999.

De Raad van Bestuur van de Nationale Loterij was inderdaad van oordeel 'dat een te lage quoterings voor de prijsfactor automatisch leidt tot de keuze van de

duurste offerte. De raad beslist dan ook dat de quotering moet worden opgetrokken tot 1000 punten'. U vindt hierbij (bijlage 4) de quoteringstabel goedgekeurd door de Raad.

Zodra deze vergissing ontdekt werd, heeft de Nationale Loterij, voor de betekening van haar beslissing, een nieuwe vergelijking laten uitvoeren van de offertes op basis van de quoteringstabel die medegedeeld was geweest aan de kandidaten op 15 juli 1999.

Zoals U zult kunnen afleiden uit het bijgevoegd document (bijlage 5), geeft deze nieuwe analyse hetzelfde eindresultaat als dewelke bekomen werd op basis van de quoteringstabel weerhouden door de Raad van Bestuur op 5 juli 1999.

Er was dus geen reden om, zoals door U gevraagd in uw brief van 14 januari 2000, de gunningsprocedure te schorsen en opnieuw te beginnen".

1.9. Op 23 februari 2000 stelt verzoekster haar vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij aanvoert dat verzoekster niet de vereiste hoedanigheid of belang heeft bij het instellen van haar vordering; dat zij uiteenzet dat verzoekster, vennootschap naar Amerikaans recht gevestigd in de Verenigde Staten, zich niet kan beroepen op de toepassing van de wet van 24 december 1993 betreffende de overheidsopdrachten en sommige opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten en van het koninklijk besluit van 8 januari 1996 betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten en de concessies voor openbare werken, omdat volgens artikel 42, zevende lid, van voornoemd koninklijk besluit van 8 januari 1996, zoals gewijzigd door het koninklijk besluit van 25 maart 1999, het beginsel van gelijke toegankelijkheid voor de toewijzing van overheidsopdrachten op de aannemers van niet-EG-landen slechts geldt onder de voorwaarden van de hen betreffende internationale akte en de bijlagen bij de zogenaamde "akkoorden van Marrakech" van 16 april

1994 de aannemers van Canada en de VSA van haar voordeel uitsluiten;

2.2. Overwegende dat het ingeroepen artikel 42, zesde lid, eerste volzin, van het koninklijk besluit van 8 januari 1996, zoals laatst gewijzigd, dat betrekking heeft op de kwalitatieve selectie voor de overheidsopdrachten voor de aanneming van leveringen, als volgt luidt :

"De leveranciers van de andere Lid-Staten van de Europese Gemeenschap en, volgens de bepalingen en voorwaarden van de internationale akte die hen betreft, de leveranciers van derde landen, in de zin van artikel 50, die de vereiste kwalificaties bezitten moeten onder dezelfde voorwaarden behandeld worden als de nationale leveranciers";

dat in bedoeld artikel 50 onder meer de Verenigde Staten en Canada worden vernoemd onder de landen die, boven bepaalde bedragen, toegang hebben tot de overheidsopdrachten voor leveringen in toepassing van de Overeenkomst inzake overheidsopdrachten gesloten in het kader van het Algemeen Akkoord over de Douane- en Handelstarieven;

Overwegende dat, daargelaten de vraag of hieruit en uit de door de verwerende partij ingeroepen internationale overeenkomst volgt dat de verzoekende partij zich niet op het beginsel van gelijke behandeling kan beroepen, in het kader van een verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid het volstaat vast te stellen dat inzoverre de verwerende partij verzoekster toegelaten heeft om aan de procedure van openbare offerteaanvraag deel te nemen, deze ook de rechtsbescherming moet genieten welke het Belgisch nationale recht haar verschaft; dat zulks des te meer het geval is nu het bestek uitdrukkelijk de desbetreffende wetgeving van toepassing verklaart op de opdracht, dat volgens de redenering van de verwerende

partij ook de tussenkomende partij zich niet op de gelijke behandeling zou kunnen beroepen en het er aldus op neer zou komen dat verwerende partij naar goeddunken de indiener van een offerte gevestigd in een land dat niet tot de Europese Gemeenschap behoort en zich niet op de gelijkstelling kan beroepen zou kunnen weren; dat de exceptie niet opgaat;

3. Overwegende dat uit de hiervoren overgeschreven notulen van de vergadering van 23 december 1999 van de raad van bestuur van de verwerende partij zonder redelijke twijfel kan worden afgeleid dat op die datum nog niet besloten werd de opdracht te gunnen aan de tussenkomende partij; dat dit bevestigd wordt door de brief van 17 januari 2000 waarmee aan de tussenkomende partij ter kennis wordt gebracht dat haar offerte als de interessantste wordt beschouwd doch dat de opdracht haar nog niet definitief wordt toegekend; dat uit de voornoemde notulen, bevestigd door een brief van 17 januari 2000 aan verzoekster, evenzeer blijkt dat deze laatste definitief van de opdracht werd uitgesloten; dat de vordering derhalve niet ontvankelijk is wat de tweede bestreden handeling betreft en het tegen die handeling gerichte derde middel ook niet ontvankelijk is; dat verzoekster echter een voldoende belang heeft om op te komen tegen de eerste beslissing, welke definitief een einde heeft gemaakt aan haar kansen om de opdracht toevertrouwd te krijgen;

4. Overwegende dat luidens artikel 17 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de driedubbele voorwaarde dat ernstige middelen die de vernietiging van de aangevochten rechtshandeling kunnen verantwoorden worden aangevoerd, dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging ervan een moeilijk te herstellen

ernstig nadeel kan berokkenen en dat de zaak uiterst dringend is;

5.1. Overwegende dat de verwerende partij de uiterst dringende noodzakelijkheid betwist, stellende dat het beroep op die procedure, welke de rechten van de verdediging strikt beperkt, de uitzondering moet blijven en zulks inhoudt dat het verzoekschrift tot schorsing onmiddellijk moet worden neergelegd, en dat verzoekster niet met de vereiste spoed al het nodige heeft gedaan om het voor haar dreigend nadeel te vermijden; dat zij betoogt dat verzoekster tot 22 februari 2000 heeft gewacht om haar vordering in te stellen tegen een beslissing waarvan de motieven haar ter kennis werden gebracht met een brief van 2 februari 2000, en die reeds was genomen op 23 december 1999 en medegedeeld op 14 januari 2000; dat zij er ook op wijst dat de motieven door verzoekster gekend waren op 18 januari 2000 aangezien op die datum een presentatie werd gehouden waarop zij aanwezig was; dat ook de tussenkomende partij ontkent dat er uiterst dringende noodzakelijkheid is, omdat de toewijzingsbeslissing nog niet genomen werd;

5.2. Overwegende dat verzoekster precies het nog niet genomen zijn, doch de imminentie van een beslissing houdende de toewijzing aan tussenkomende partij aanvoert om het bestaan van uiterst dringende noodzakelijkheid aan te tonen; dat volgens haar die beslissing waarschijnlijk zal worden genomen op 6 maart 2000;

5.3. Overwegende dat een vordering tot schorsing van de beslissing om verzoeksters offerte af te wijzen in die mate een uiterst dringende karakter kan vertonen dat daardoor, zoniet in rechte dan toch in feite, de verwerende partij belet wordt de opdracht in de nabije toekomst te gunnen aan de tussenkomende partij, hetwelk verzoekster ervan vrijstelt bij de Raad van State een tweede vordering tot schorsing in te stellen en/of een

vordering tot schorsing van de eventueel tot stand gekomen overeenkomst bij de gewone rechter; dat op 14 januari 2000 aan verzoekster enkel ter kennis werd gebracht dat haar offerte niet aangenomen werd; dat de relevante motieven daarvan echter pas op 2 februari 2000 aan verzoekster werden medegedeeld; dat geen rekening kan worden gehouden met een informatievergadering op 18 januari 2000 waarvan geen verslag voorligt; dat verzoekster een in de Verenigde Staten van Amerika gevestigde vennootschap is; dat in die omstandigheden een beroep op de uiterst dringende noodzakelijkheid aanvaardbaar kan worden geacht;

6.1. Overwegende dat verzoekster een eerste middel aanvoert "genomen uit de schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, van het beginsel van de gelijkheid van de inschrijvers en van het beginsel van het gewettigd vertrouwen, uit het artikel 16 van de wet van 24 december 1993 betreffende de overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten, uit artikel 115 van het koninklijk besluit van 8 januari 1996 betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten en de concessies voor openbare werken, doordat de tegenpartij de offerte van de verzoekende partij niet heeft weerhouden, terwijl de offerte van de verzoekende partij zonder twijfel de meest voordelige is";

Overwegende dat verzoekster bij dit middel uiteenzet dat ze haar offerte heeft opgesteld uitgaande van een op 15 juli 1999 medegedeelde quoteringstabel waarbij het criterium "ervaring" op 1.000 punten werd gequoteerd en het criterium "prijs" op 300 punten, en haar offerte daar dan ook was op afgestemd : een kwalitatief zeer hoogstaand project waarbij het er op aan kwam de ervaring in de verf te zetten ongeacht het feit dat het project dan ook wat duurder was; dat indien

verzoekster geweten had dat het criterium "prijs" meer gewicht zou krijgen, ze uiteraard haar offerte anders zou hebben opgesteld;

6.2. Overwegende dat de verwerende partij niet betwist dat in de aan de kandidaten medegedeelde quoterings tabel op het criterium "ervaring" 1.000 punten stonden en op het criterium "prijs" 300 punten, en dat deze tabel beschouwd moest worden als deel uitmakend van het bestek; dat zij echter stelt dat de opdrachtgevende overheid vrij de waarde van criteria bepaalt en dat deze afweging na het openen van de inschrijvingen kan gebeuren, waarbij het volstaat dat die afweging plaats heeft in de geest van belangrijkheid van de vooropgestelde criteria; dat de verwerende partij voorts opmerkt dat de omwisseling van het puntenaantal tussen "prijs" en "ervaring" op een vergissing berustte; dat volgens haar verzoekster ook geen belang heeft bij het ingeroepen middel, omdat indien de beoordeling was gebeurd op grond van het puntenaantal van de vooraf medegedeelde tabel, verzoeksters offerte toch nog lager gescoord zou hebben dan die van de tussenkomende partij; dat het gelijkheidsbeginsel niet werd geschonden omdat ook de tussenkomende partij haar offerte op grond van die tabel heeft opgesteld; dat de verwerende partij voorts nog stelt dat verzoekster haar offerte niet te goeder trouw heeft ingesteld daar ze ervan uitging dat ze elke prijs kon voorstellen, dat kwalitatief de beide offertes gelijkwaardig waren en dat het criterium "ervaring", waarin beide kandidaten niet zo zeer verschillen, geen prijsverschil van 1 miljard frank rechtvaardigt;

6.3. Overwegende dat de tussenkomende partij eveneens opwerpt dat verzoekster geen belang heeft bij het middel daar ze ook volgens de andere puntenberekening niet de voordeligste offerte heeft ingediend; dat zij onder verwijzing naar het arrest nr. 81.184, van

22 juni 1999, betoogt dat het niet volstaat aan te voeren dat de gunningscriteria gewijzigd werden maar dat moet aangetoond worden dat er machtsafwendings is, wat verzoekster niet doet;

6.4. Overwegende dat luidens artikel 16 van de wet van 24 december 1993 betreffende de overheidsopdrachten en sommige opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten, bij algemene of beperkte offerteaanvraag de opdracht toegewezen wordt aan de inschrijver die de voordeligste regelmatige offerte indient, rekening houdend met de gunningscriteria die vermeld moeten zijn in het bestek of eventueel in de aankondiging van de opdracht; dat ter zake niet is betwist dat aan de kandidaten een quotering op 1.000 punten voor het criterium "ervaring" en op 300 punten voor het criterium "prijs" was medegedeeld met een quoteringstabel waaraan de waarde van een besteks-bepaling was toegekend; dat luidens artikel 115, tweede lid, van het koninklijk besluit van 8 januari 1996 betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten en de concessies voor openbare werken, in het bestek of desnoods in de aankondiging van de opdracht al de gunningscriteria, zonodig in volgorde van afnemend belang worden vermeld; dat uit dat alles af te leiden valt dat eenmaal aan een gunningscriterium een bepaalde waarde is toegekend en de kandidaten daarmede rekening houdende hun offertes hebben opgemaakt, het de opdrachtgevende overheid niet meer toekomt die voorwaarden van de opdracht eenzijdig te wijzigen; dat het feit dat ter zake een materiële vergissing zou zijn begaan -waarvan het overigens merkwaardig is dat ze niet tijdig zou zijn opgemerkt- niet tot nadeel van de te goeder trouw handelende kandidaten mag strekken; dat wat dat laatste betreft kan worden opgemerkt dat de omstandigheid dat de verzoekende partij haar offerte heeft afgestemd op een puntenverdeling waarin het element "ervaring" zwaar doorwoog

en het element "prijs" weinig en zodoende een hoge prijs heeft gesteld, niet zomaar als een bewijs van kwade trouw kan worden aangenomen; dat het argument als zou een quotering zoals in de medegedeelde puntentabel voor verzoekster ook niet de hoogste score hebben opgeleverd, niet ter zake dienend is omdat, zoals verzoekster terecht stelt, zij haar offerte precies heeft afgestemd op een quotering waarbij het criterium "prijs" een ondergeschikte rol speelde; dat het middel ernstig is; dat, indien het gegrond zou zijn, het op zichzelf tot de nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing aanleiding zou kunnen geven;

7.1. Overwegende dat verzoekster als moeilijk te herstellen ernstig nadeel aanvoert dat het, na een geslaagde realisatie op kleinere schaal in Romaans-Zwitserland, om een belangrijke referentieopdracht gaat op een markt die enerzijds in volle ontwikkeling is -de virtuele loterij- en waar anderzijds het aantal mogelijke opdrachten gering is -alleen de nationale en toegelaten loterijen kunnen ze organiseren-; dat verzoekster er ook op wijst dat het nadeel moeilijk te herstellen is daar zij aan de basis ligt van een complex systeem van gedecentraliseerde distributie van loten van de loterij naar plaatselijk geïnstalleerde verdeeltoestellen; dat dit nadeel volgens haar des te groter is daar blijkens de motivering van de bestreden beslissing de verwerende partij zich tot doel stelt aan een concurrerende firma referenties te verschaffen en poogt haar concurrentiepositie op de markt van de virtuele lottospelen te verzwakken;

7.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat het niet volstaat de afwijzing van een offerte te zien als een publieke blaam die de reputatie van een onderneming aantast, dat het verlies van een referentieopdracht voor verzoekster geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan uitmaken daar zij

leverancier is van 80 pct van de markt en dat ter zake de afwijzing van haar offerte niets te maken heeft met redenen die het voor haar moeilijker zouden maken in de toekomst gelijkaardige opdrachten te verkrijgen; dat de verwerende partij voorts nog stelt dat de bewering volledig uit de lucht gegrepen is als zou zij met de afwijzing van de offerte van verzoekster bewust een concurrent hebben willen bevoordelen; dat zij tenslotte de mening is toegedaan dat het nadeel van verzoekster moet worden afgewogen tegen het nadeel dat de timing van het project van de verwerende partij in het gedrang komt en dat voor haar een zeer zwaar financieel nadeel zou kunnen meebrengen;

7.3. Overwegende dat de tussenkomende partij meent dat verzoekster moeilijk het verlies van een referentie kan aanvoeren, als zij beweert over de meest solide referentie te beschikken; dat zij immers prat gaat op haar eigen ervaring en de tussenkomende partij verwijt geen ervaring te hebben, zodat zij geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan lijden; dat zij verzoekster verwijt aan forum-shopping te doen door, na de hele gunningsprocedure in de Franse taal te hebben gedaan, een Nederlandstalige procedure voor de Raad van State te voeren omdat de Nederlandstalige kamers het begrip moeilijk te herstellen ernstig nadeel ruimer interpreteren;

7.4. Overwegende dat de Raad van State uit de gegevens van het dossier en de gevoerde debatten heeft kunnen opmaken dat het ter zake gaat om een nieuw concept van loterij "op afstand" dat een nieuwe soort technologie aanwendt; dat zoals de Raad van State reeds meermaals heeft aangenomen het verwerven en behouden van een positie op een dergelijke markt waar, zoals ter zake, het aantal spelers en opdrachtgevers beperkt is, voor de betrokkenen van het allergrootste belang is en het niet verkrijgen of verliezen van die marktpositie

een moeilijk te herstellen ernstig nadeel uitmaakt; dat bovendien de onderhavige opdracht financieel belangrijk is; dat geen bepaling betreffende het taalgebruik voor de Raad van State verzoekster verplichtte haar vordering in het Frans in te stellen; dat die vaststellingen volstaan om tot de mogelijkheid van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voor verzoekster te besluiten,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de vennootschap naar Canadees recht SPIELO MANUFACTURING CORPORATION in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing genomen op 23 december 1999 door de raad van bestuur van de Nationale loterij van België om de offerte van de vennootschap naar Amerikaans recht DREAMPORT INCORPORATED in het kader van een procedure van algemene offerteaanvraag met betrekking tot de levering van een netwerk van elektronische verdeelstoestellen voor loterij met centraal beheer niet in aanmerking te nemen;

Artikel 3.

De vordering tot schorsing wordt voor het overige verworpen.

Artikel 4.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zes maart 2000, door :

de H.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

J. DE BRABANDERE.